

KNJIŽNICA KOJA SE NE UKLAPA – PROBLEMI NABAVE U KNJIŽNICI MUZIČKE AKADEMIJE U ZAGREBU

LIBRARY THAT DOESN'T FIT – PROBLEMS WITH ACQUISITION IN THE ACADEMY OF MUSIC IN ZAGREB LIBRARY

Željka Radovinović
zradovinovic@muza.hr
Sveučilište u Zagrebu, Muzička akademija, Knjižnica

UDK / UDC 026.6:378.678(497.521.2)
027.7:378.678
025.2:026.6

Stručni rad / Professional paper

Sažetak

Knjižnica Muzičke akademije veličinom i profilom jedinstvena je u Hrvatskoj. Istovremeno pripada visokoškolskim i specijalnim knjižnicama. Služi nastavi umjetničkih i znanstvenih programa studija, te široj publici. Do 1995. građa je u nju pristizala gotovo isključivo donacijama. Nakon toga, priljev sredstava je bio skroman i neredovit. Obvezom pisanja završnog rada za studente umjetničkih studija, Knjižnica je na Muzičkoj akademiji postala potrebna svima. Manjak sredstava koja dobiva nastoji riješiti obvezom darivanja primjera objavljenih radova nastavnika, te literature nabavljene za znanstvene projekte, što je regulirano *Pravilnikom Knjižnice*. Nabavu otežava nepostojanje popisa obvezne glazbene literature, kao posljedica individualne nastave. Kako srodne ustanove u Hrvatskoj nemaju razvijene knjižnice, nemoguća je konzorcijska nabava mrežnih publikacija. Suradnju u nabavi s glazbenim knjižnicama drugih vrsta onemogućava različitost profila i frekvencije korisnika, te nadležnost različitih ministarstava. Bilo bi idealno kada bi nabavu domaće literature za fakultetske knjižnice preuzele Ministarstvo znanosti, otkupom i/ili obveznim primjercima.

Ključne riječi: izgradnja zbirke, Knjižnica Muzičke akademije, nabava

Summary

The Library of the Music Academy in Zagreb is unique in size and profile in Croatia. At the same time, it belongs to higher education and special libraries. It serves both the teaching of artistic and scientific programs of study and the wider public. By 1995, the acquisition was almost exclusively limited to donations. After that the inflow of funds has been modest and irregular. By accepting the Bologna Process and the mandatory writing of the final work for

art students, the Library suddenly became necessary for everybody at the Music Academy. It tries to solve the lack of funds it receives by obliging the teachers to donate a copy of their published works and the literature acquired from the budget for scientific projects, as regulated by the *Rule Book*. Purchasing is even more difficult due to the lack of compulsory music literature list as a result of individual teaching. As related institutions in Croatia do not have developed libraries, it is impossible to obtain consortium procurement of online electronic publications. The diversity of user profiles and frequencies and the competencies of various ministries prevent the collaboration in the acquisition with music libraries of other types. It would be ideal if the acquisition of domestic literature for the faculty libraries was taken over by the Ministry of Science, either by purchase and / or by obligatory copies.

Key words: Academy of Music Library, acquisition, developing collection

Knjižnica kroz povijest

Knjižnica Muzičke akademije (u nastavku Akademije), osnovana je 1921. pri Kraljevskom konzervatoriju – izraslom iz glazbene škole Hrvatskoga glazbenog zavoda. Godine 1922. Konzervatorij se proziva Muzičkom akademijom i postaje prvom visokom glazbenom školom u Hrvatskoj. Danas je Akademija javna visokoškolska institucija, sastavnica Sveučilišta u Zagrebu.

Prostor

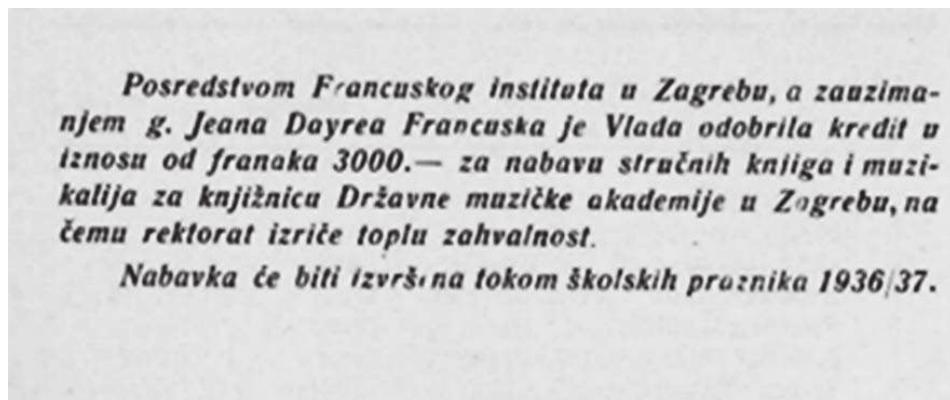
Tijekom desetljeća beskućništva, Akademija je opstajala u pet unajmljenih, loše prilagođenih prostora raspršenih gradom. Knjižnica se selila tri puta: iz početnih 60-ak m² u Hrvatskom glazbenom zavodu u prostoru bez čitaonice; godine 1981. presešla se u drvarnicu u suterenu Berislavićeve 16 površine gotovo 100 m² s jednim mjestom za čitanje. U najtežim uvjetima, isključivo nastojanjem ustrajnih djelatnika, zborka se ipak razvijala gradeći fond i suvremene usluge. Izgradnjom zgrade na Trgu Republike Hrvatske 12, 2015. godine, Akademija je konačno došla u priliku svoju djelatnost trajno smjestiti pod zajednički krov. Tu je knjižnica dobila zavidnih 460 m² s dovoljno velikim spremištem i svijetлом čitaonicom s 40 mjesta za čitanje i slušanje glazbe, s pogledom na jedan od najljepših zagrebačkih trgova. Taj je prostor, opremljen računalima s multimedijom i bežičnom mrežom, postao omiljeno mjesto kako za učenje, tako i za druženje studenata kojih ima gotovo 600.

Djelatnici

Knjižnica je u početku bila priručna zborka – do 1935. godine nije bilo potrebe za njezinim sustavnim vođenjem, već su se njome volonterski bavili zainteresirani nastavnici.¹ Prvi spomen knjižnice nalazi se u tiskanom godišnjem izvještaju

¹ 1921.-1922. – prof. klavira Ernest Krauth; 1922.-1925. – direktor V. Rosenberg-Ružić; 1925.-1935. – tajnik Ivan Matetić-Ronjgov; 1935.-1939. – prof. Stanislav Stražnicki (teorija, povijest

Akademije iz 1936. godine koji sadrži i popis građe u nastavcima, kako ga je grupirao prof. Stanislav Stražnicki. U izvještaju je objavljena i zahvala Francuskom institutu u Zagrebu od kojega je Akademija dobila kredit za knjižničnu nabavu (Slika 1.).

Slika 1. Zahvala za donaciju Francuskom institutu²

Prva osoba zaposlena u Knjižnici, Margareta Zelić-Šurina, nastupila je 1950. godine.³ Rastom fonda i radnog vremena rastao je i broj djelatnika i njihova stručnost. Prve djelatnice s položenim stručnim ispitom iz knjižničarstva radile su u njoj od 1970-tih, da bi od 1990-ih, *Ustrojem Muzičke akademije za rad u knjižnici* propisana i obveza završenog studija na Muzičkoj akademiji, te stručnog ispita, odnosno dodiplomskog studija knjižničarstva za tri zaposlene djelatnice.

Trenutno važeći *Ustroj* prihvaćen 2015. prati novonastale potrebe pokrivanja cjelodnevnog radnog vremena s korisnicima u većem prostoru i mnoštva novih usluga koje knjižnica nudi. Iako on regulira zapošljavanje četiri djelatnika-ce magistre muzikologije odnosno glazbene umjetnosti s odgovarajućim kompetencijama iz područja knjižničarstva, nadležno Ministarstvo ne odgovara na zahtjev za otvaranjem četvrtog radnog mjesta.

Fond knjižnice i njegova organizacija

Statusom i namjenom, knjižnica Muzičke akademije u Zagrebu istovremeno pripada dvjema vrstama knjižnica: visokoškolskim i specijalnim knjižnicama. Kao

glazbe, estetika); 1939.-1940. – prof. Mladen Pozajić – zamjena ass. Božidar Mohaček; 1940.-1941. – prof. Mate Demarin; 1942.-1943. – Hubert Pettan; 1943.-1947. – Krešimir Benić. Prema: Majer-Bobetko, S. Biblioteka. // Muzička akademija u Zagrebu 1921-1981. Zagreb: Muzička akademija u Zagrebu, 1981. Str. 91-100.

² Preuzeto iz: Izvještaj za šk. god. 1936-37. / Državna muzička akademija u Zagrebu. Zagreb: Državna muzička akademija, 1937. Str. 59.

³ Izvještaj za šk. god. 1936-37. / Državna muzička akademija u Zagrebu. Zagreb: Državna muzička akademija, 1937. Str. 59.

dio Muzičke akademije u Zagrebu, služi nastavi kako umjetničkih, tako i znanstvenih programa studija. Ta jedinstvena, najbogatija zbirka umjetničke glazbe u Hrvatskoj, osim djelatnicima i studentima MA, otvorena je i široj publici: profesionalnim glazbenicima, muzikolozima i zainteresiranim ljubiteljima glazbene umjetnosti.

Fond je začet donacijama nastavnika Akademije – na kraju prve godine postojanja zbirke u knjizi inventara je zabilježeno 249 primjeraka građe.⁴ Povećanje broja publikacija izazvalo je potrebu za njihovim organiziranjem, koje su volonterski započeli bivši studenti i nastavnici Akademije upućeni na korištenje Knjižnice.⁵ Građa je na policama bila poredana prema tekućem broju (*numerus currens*).

Dolaskom nove generacije djelatnica upućenih u standarde struke prihvaćene na nacionalnoj razini, počelo je novo doba u Knjižnici. Građa je razdijeljena po vrstama (knjige, note, časopisi, zvučni snimci). Dobivanjem prvi računala kompletna stručna obrada sve većeg fonda i evidencija cirkulacije građe su osvremenjene odnosno digitalizirane. Fond je sadržajno i formalno obrađen u knjižničnom sustavu ZaKi – uz neprekinuti rad s korisnicima i stalni manjak broja djelatnica. Unos je dovršen 2014. godine, a zbirke na policama su organizirane prema UDK. Prateći razvoj sve većih mogućnosti i sve veće dostupnosti interneta, knjižnica je sve vidljivija na mreži, kao i na društvenim servisima. Uz katalog knjižnične građe, dostupna je i zbirka digitaliziranih ocjenskih radova.

U godinama „putovanja u svjetlu budućnost“ – najavljenu selidbu u novi prostor, djelatnice Knjižnice su intenzivale suradnju s kolegama iz srodnih zbirki u Hrvatskoj, aktivnošću u stručnim udrugama (Komisija za glazbene knjižnice i zbirke HKD-a, Sekcija za specijalne i visokoškolske knjižnice HKD-a, Hrvatska udruga muzičkih knjižnica, arhiva i dokumentacijskih centara) i inozemstvu (International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres). U skladu sa suvremenim stručnim trendovima, začele su i suradnju u stvaranju i unaprjeđenju digitalnih usluga (DRMA, DABAR, MIC-repozitorij digitalizirane rukopisne građe) i osobno usavršavanje.

Novi život Knjižnice

Dana 29. studenoga 2014. krenuo je prvi kombi s knjižničnom građom iz Berislavićeve ulice, nakon samo pet dana intenzivnih priprema obavljenih uz rad s korisnicima – jer godinama očekivana selidba najavljena je iznenada. Djelatnice su vlastoručno, uz pomoć nevelike skupine studenata, preselile cca 70 000 jedinica građe u okviru vremenskog plana Uprave Akademije – u samo 2 tjedna. Punim pogonom u novom prostoru su započele radom 12. siječnja 2015., uz cjelodnevni rad s korisni-

⁴ Majer-Bobetko, S. Nav. dj. Str. 91-100.

⁵ Srednjoškolski profesor glazbe i skladatelj Hubert Pettan (odvajanje vrsta građe: knjiga, časopisa, nota), profesor Akademije Josip Andreis (klasifikacija, stručni i abecedni katalog), te muzikologinja Koraljka Kos na početku svoje karijere koja ju je dovela do članstva u Akademiji znanosti i umjetnosti (katalog intrepreta za GP; katalozi ocjenskih radova).

cima i bez bežične mreže, dovršavajući i reviziju kompletног fonda. Ubrzo su u novo, veliko i čisto spremište dopremljene i odjelne zbirke.⁶

Slika 2. Spremište knjižnice u novoј zgradи

Suvremena oprema novog prostora za Muzičku akademiju značila je skok u 21. stoljeće (Slike 2 i 3). Korisnici knjižnice su prvi puta u povijesti ustanove dobili čitaonicu, koja je omogućila korištenje novih usluga – mrežnih publikacija, baza podataka, digitalnih zvučnih snimaka, rad s programima za obradu notnog teksta uz klavijature i slobodno skeniranje. Olakšano je i korištenje vlastitih digitalnih proizvoda – repozitorija ocjenskih radova DRMA (osnivanjem repozitorija smješten u DABAR) i digitaliziranih rukopisa iz zbirke rijetkosti, smještenih u repozitoriju Muzičkog in-

Slika 3. Čitaonica u novoј zgradи

⁶ Zbirka prof. Svetislava Stančića u vlasništvu Klavirskog odsjeka i Muzikološkog zavoda MA.

formativnog centra. Novi je prostor otvorio i mogućnost suradnje sa zagrebačkim Filozofskim fakultetom – primitak studenata knjižničarstva na obveznu praksu. Godinu dana obuke obavila je i jedna osoba u ulozi Stručnog suradnika bez zasnivanja radnog odnosa.

Nabava građe i razvoj zbirke

Iz posjeta glazbenim knjižnicama diljem Europe, kao višegodišnja predsjednica nacionalnog ogranka međunarodne stručne udruge International Association of Music Libraries, Archives and Information Centres, razjasnilo se da su uobičajene faze idealnog razvoja glazbenih knjižnica sljedeće:

1. najčešće se osniva na temelju privatne zbirke ili donacija,
2. s vremenom, zbirka raste, a sadržaji se kristaliziraju i dobivaju konačan oblik,
3. uspostavlja se nabavna politika,
4. planiraju se izvori sredstava i nabavljaju se suvremena, revidirana izdanja, u skladu s potrebama korisnika.

Načine nabave građe u knjižnici Muzičke akademije u Zagrebu prije 1993., zbog nepotpuno i netočno vođenih knjiga inventara, teško je rekonstruirati. Najčešće su na dar primane privatne zbirke i legati, darovi inozemnih kulturnih centara, izdavača s područja Jugoslavije i tzv. istočnog političkog bloka, a kupovalo se i u antikvarijatima. Na taj su način u knjižnicu gotovo slučajno pristigli i autografi i rijetke tiskovine (poput prvog izdanja Gesualdove knjige madrigala iz 1613. godine), dok je vladao kronični manjak osnovnih naslova potrebnih u nastavi. Nešto je publikacija, uglavnom časopisa, čime su se dopunjavali propusti neredovite pretplate, u Knjižnicu stiglo i razmjenom vlastitih izdanja.

Zahvaljujući rušenju Berlinskoga zida i ujedinjenju Njemačke, selidbi izdavačke kuće, kao i urednici zagrebačkog podrijetla Jasenki Knezović, godine 1993. je na dar hrvatskim glazbenim zbirkama, prvenstveno Knjižnici Muzičke akademije, stigla velika injekcija – pun šleper nota u izdanju Edition Peters iz Leipziga (Slika 4.). Dok su njezini skromni standardi tehničke opreme nota postali neodrživi za objedinjenu tvrtku s novim zajedničkim središtem u Frankfurtu, olakšali su rad glazbenicima diljem Hrvatske.

I navršivši 96 godina postojanja, fond Knjižnice Muzičke akademije još se uvek gradi većinom darovima. Do 1995. finansijska sredstva za nabavu je dobivala sporadično i tada skromno. Godine 1995. prvi puta je određena godišnja suma sredstava za nabavu knjižnične građe. U razdoblju do 2005., ovisno o naklonosti Uprave koja se periodično mijenjala, kao i finansijskim mogućnostima, ta se praksa održavala manje ili više dosljedno.

Prihvaćanjem concepcije studija usvojene pristupanjem Bolonjskom procesu i obveze pisanja završnog rada za sve studente umjetničkih studija, kao i obveze vanjskog vrednovanja ustanove, Knjižnica je postala neizbjježnim čimbenikom opremanja nastave potrebnim informacijskim sadržajima. Suvremena Uprava Akademije je pre-

Slika 4. Donacija Edition Peters razvrstavala se u podrumu Koncertne dvorane V. Lisinski

poznala tu činjenicu i nastoji osigurati redoviti godišnji priljev sredstava za kupovinu građe – primarno iz vlastitih sredstava. U nekom razdoblju, masom sredstava od školarina je upravljalo Sveučilište u Zagrebu – sastavnice su trebale aplicirati na natječaje za projekte unaprjeđenja određenih segmenata djelatnosti. Danas je obavezno 1/3 prihoda od školarina utrošiti za unaprjeđenje nastave, pa tako i na nabavu literature. Njime se nabavljaju novi kvalitetni materijali potrebni u nastavi – nove knjige i suvremena notna izdanja s inozemnog tržišta, prema zahtjevima predmetnih nastavnika. Kako je Akademija useljenjem u nove prostore došla u nezavidan položaj gdje nema osigurana sredstva za četiri puta veće režijske troškove korištenja suvremeno opremljene zgrade, iz godine u godinu sve je teže novac predviđen za nabavu knjižnične građe i utrošiti za tu namjenu. Pogotovo nije moguće kupovati u skladu sa *Standardima za visokoškolske knjižnice*, koji određuju po 3 sveska omeđenih publikacija po svakom studentu. Kupuje se po jedan primjerak odabranog naslova.

Prema *Pravilniku o Knjižnici Muzičke akademije* iz 2014. godine, nastavnici su dužni Knjižnici dostaviti po jedan primjerak vlastitih objavljenih radova (knjiga, nota, nosača zvuka), čega se drže tek pojedinci. Razlog tome je još uvjek nerazvijena svest nastavnika o postojanju knjižnice, nedostatku njihove navike za konzultiranje knjižničnog kataloga i korištenje zbirke, kao i upućivanja studenata na nju. Kao u zatvorenom krugu, posljedica je to između ostalog i dislociranosti i slabe kvalitete fonda iz vremena prije uspostavljanja redovite nabave. U Knjižnicu se slijeva i literatura koja se nabavlja u svrhu izvođenja malobrojnih znanstvenih i umjetničkih projekata Akademije.

Specifičnosti Muzičke akademije koje otežavaju nabavu su sljedeći: nepostojanje popisa obvezne glazbene literature i striktnog plana i programa nastave umjetnič-

kih predmeta (sviranja pojedinog instrumenta, pjevanja, dirigiranja, komornih i velikih sastava); nepostojanje preporučnih lista publikacija za muzikalije; sloboda odabira tema u nastavi muzikologije; nepostojanje domaće visokoškolske glazbene literature i dr.

Budući da je izdavanje glazbe i distribucija uglavnom izvan mreže izdavača i dobavljača koje knjižnice koriste za stjecanje većine svojih monografija, postoje mnoge inherentne poteškoće s kojima se suočavaju knjižničari čiji poslovi uključuju nabavu tiskane ili snimljene glazbe. Zbog slabe domaće glazbene izdavačke industrije, knjižnice često moraju svoju glazbenu zbirku nabavljati iz mnogih zemalja i na više stranih jezika. Situaciju dodatno otežavaju odredbe zakona o autorskim pravima, kojima se slobodna prodaja određenih materijala, najčešće izvedbenih partitura i dionica, djelomično ili potpuno onemogućuje. Ti se materijali posuđuju izravno od izdavača ili od akreditiranih posudbenih agencija, na određeno vremensko razdoblje.⁷

Kako srodne ustanove u Hrvatskoj (visoke glazbene škole) nemaju razvijene knjižnice, i potencijalni broj korisnika je mali u odnosu na druga područja, nemoguća je konzorcijska nabava mrežnih publikacija o glazbi. Pri opetovanim pokušajima nabave inozemnih baza podataka i/ili skupljih elektroničkih publikacija u suradnji s glazbenim knjižnicama drugih vrsta (narodne, znanstvene, nacionalna), s kojima Knjižnica MA surađuje, problem je uvek bio u različitosti profila zbirki i korisnika, a na razini Hrvatske, u nadležnosti različitih ministarstava. Tako Akademija trenutno ima pretplaćen pristup na dvije najvažnije mrežne enciklopedije (Grove Music Online i Die Musik in Geschichte und Gegenwart) i jedne komercijalne baze zvučnih snimaka (Naxos Music Library). Velika je pomoć korisnicima sve veća količina sadržaja dostupnih na Portalu elektroničkih izvora za akademsku i znanstvenu zajednicu NSK-a, nabavljenih temeljem nacionalnog, odnosno konzorcija Sveučilišta u Zagrebu.

I uz osigurana sredstva, nabava je dodatno lokalno otežana opširnom administracijom vezanom uz svaku kupovinu, te nemogućnošću izvedbe direktnе kupnje na mreži. Administrativni koraci sastoje se iz prikupljanja popisa potrebnih publikacija po odsjecima, traženja mogućnosti za nabavu – direktno ili preko posrednika, traženja ponude, pisanja zahtjevnice koja prolazi proces dvostrukog odobravanja, narudžbe, te plaćanja po računu. Direktna kupnja najčešće je otežana nemogućnošću promptnog plaćanja po predračunu.

Donacije Knjižnici

Donacije čine cca 80% sadašnje nabave Knjižnice. One pristižu na molbu knjižnice od sakupljača, obitelji glazbenika i izdavača, spontanim darovima ljubitelja glazbe i njihovih nasljednika, te darovima nastavnika koji su odredbom Pravilnika o knjižnici Akademije dužni zbirci darovati svaku svoju publikaciju.

⁷ Fling, M. Library acquisition of music. Lanham, Md.: The Scarecrow Press: Music Library Association, 2004.

Sreća je u nesreći da u Hrvatskoj više nema tržišta za antikvarne muzikalije, te brižni sugrađani i obitelji glazbenika, nastojeći ih spasiti od bacanja u smeće, zbirke nota gotovo svakodnevno donose u knjižnicu na Trgu Republike Hrvatske. Darovani materijali često sadrže rukopise hrvatskih skladatelja u originalu ili prijepisu, te stare hrvatske glazbene tiskovine koje otkrivaju još uvijek dokraja neistraženu povijest hrvatske glazbe i izdavaštva.

Selekcija darovane građe

Velika količina spontanih darova nametnula je određivanje kriterija selekcije – prikupljaju se rukopisi i tiskana izdanja skladbi hrvatskih autora, nedostajući naslovi za potrebe nastavnog procesa, te stare i rijetke tiskovine glazbe i tekstova o glazbi. Višak građe se, u suradnji s Hrvatskom udrugom muzičkih knjižnica, arhiva i dokumentacijskih centara, obično u okviru manifestacije *Noć knjige* nudi drugim glazbenim zbirkama, studentima i ljubiteljima glazbe.

Posljedice velikog udjela darova u rastu fonda knjižnice

Spontane donacije su nekontrolirane i prijete širenjem zbirke u nepoznatim pravcima, istovremeno stvarajući bogate tematske skupine. Ako prestanemo o vrijednosti knjižnice razmišljati u terminima brojeva i veličine zbirke, spoznajemo da su njezini jedinstveni sadržaji neprocjenjivi. Tako zbirka Knjižnice Muzičke akademije između ostalih sadrži raznolike zbirke instruktivnih izdanja za violinu i za klavir, zbirku virtuoznih skladbi za violinu, zbirku domaćih izdanja popularnih skladbi s početka 20. stoljeća i zbirku knjiga o jazzu i zvučnih snimaka jazz-glazbe. Potreba za suvremenim i kvalitetnim izdanjima vezana uz novčana sredstva ispunjava se vrlo polako. Rupe u povijesti hrvatske glazbe se polako popunjavaju – zbirka nudi izvore za velik broj tema za seminare i ocjenske radove, kao i za ozbiljno znanstveno istraživanje.

Zaključak

U 96 godina postojanja, Knjižnica Muzičke akademije je razvila fond od gotovo 70 000 jedinica građe – nota, knjiga o glazbi, časopisa i zvučnih snimaka. Složenost profila korisnika, koji dolaze s praktično-umjetničkog, glazbeno-pedagoškog i područja muzikologije, nalaže pokrivanje široke lepeze publikacija. Kako je fond kroz povijest rastao u najvećoj mjeri spontanim donacijama, s jedne je strane bogat građom vrijednom za historijski pregled domaće i inozemne produkcije, a s druge oskudjeva u suvremenim, znanstveno utemeljenim izdanjima nota i muzikološke literature. I u današnje vrijeme veliki postotak nabave potječe od donacija, te je bilo potrebno razviti odrednice selekcije. Skromnim sredstvima koja se dobivaju za kupovinu nove građe se nastoji pokriti potrebe odsjeka. Od domaćih se izdavača redovito nastoji nove publikacije dobiti na dar, što ne uspijeva uvijek.

Nabavu domaće literature olakšalo bi ponovno uvrštavanje Akademije u listu knjižnica koje dobivaju publikacije iz otkupa, kojim je u Knjižnicu stigao mali izbor knjiga od Ministarstva kulture – iako nije bilo moguće utjecati na izbor naslova. Bilo bi idealno kada bi otkup za visokoškolske knjižnice preuzeo Ministarstvo znanosti, te u izbor osim knjiga uvrstiti i note i zvučne snimke umjetničke glazbe hrvatskih izdavača.

Literatura

Fling, M. Library acquisition of music. Lanham, Md.: The Scarecrow Press: Music Library Association, 2004.

Izvještaj za šk. god. 1936-37. / Državna muzička akademija u Zagrebu. Zagreb: Državna muzička akademija, 1937.

Majer-Bobetko, S. Biblioteka. // Muzička akademija u Zagrebu 1921-1981. Zagreb: Muzička akademija u Zagrebu, 1981. Str. 91-100.